

18.-MOCIÓ INSTITUCIONAL PER A LA PREVENCIÓ, CONSCIENCIACIÓ, CONTROL I DETECCIÓ DEL TRASTORN DE JOC ENTRE ELS I LES JOVES EN EL MUNICIPI DE SANT CUGAT DEL VALLÈS.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La regulació del joc a Espanya posseeix una fragmentació territorial amb una variabilitat normativa que ha suposat que algunes Comunitats Autònomes tinguin una regulació avançada en relació a l'ordenació del joc i la prevenció de conductes addictives, mentre que unes altres semblen haver-se quedat despenjades.

Som conscients que existeix una competència estatal en matèria de joc, que ha de ser exercida per l'Estat en nom de l'interès general, i que és el mateix Estat qui ha de vetllar perquè les diferents normatives autonòmiques s'actualitzin, especialment en matèria de prevenció de conductes addictives.

L'estudi i anàlisi dels factors de risc del trastorn de joc en població clínica espanyola de l'any 2017, coordinat per la Direcció general d'Ordenació del Joc, proporciona informació i conclusions interessants en relació amb els perfils psico-socials més afectats pels trastorns derivats de l'activitat de joc, tant en homes com en dones, així com els principals indicadors de la severitat i afectació d'aquest trastorn.

La radiografia que proporciona aquest estudi pel que fa al perfil dels jugadors problemàtics al nostre país és el d'un home solter, actiu laboralment, que no disposa d'ajuts socials, que va presentar un inici precoç de la conducta de joc i que pateix problemes relacionats amb la salut. L'informe assenyala que la mitjana d'edat d'inici en el joc al nostre país és de 21 anys, havent-se iniciat en el joc el 36% dels enquestats abans dels 18 anys.

Segons l'Associació Espanyola d'Empresaris de Salons de Joc i Recreatius (ANESAR), en la seva memòria 2018, el joc és un negoci rendible que creix anualment al nostre país. Segons les dades que proporciona la seva última memòria, el nombre de cases d'apostes s'ha multiplicat en totes les Comunitats Autònomes. De les 2.441 sales que existien a tot el país l'any 2014, aquesta xifra ha crescut fins als 3.132 al 2017. Per exemple, a Madrid, amb data de principis de maig d'aquest any hi havia a la regió 385 sales dedicades al joc i a les apostes esportives enfront dels 328 de 2016, els 295 de 2015 o els 270 de 2014. Un creixement continuat del 42,5%. Andalusia ha passat de 672 salons a 743 (període 2014-2017). En el mateix període Castella- la Manxa ha passat de 84 a 180, Extremadura de 17 a 95 i País Basc de 162 a 192. Aquests són només alguns exemples.

Aquest augment significatiu de les sales de joc, unit a una regulació dispar segons la Comunitat Autònoma, recordem que cada territori posseeix una llei de joc, sobre Drogodependències i altres trastorns addictius, variant la xifra segons la comunitat, i que cada ajuntament posseeix una normativa específica sobre ordenació urbanística, ha donat lloc al fet que existeixin cases d'apostes o sales de joc situades just al davant de col·legis, instituts i centres juvenils. Una proximitat a aquest tipus de centres que, segons diferents experts normalitza la seva presència i fa que els menors considerin aquest tipus de negocis aptes per al seu accés, facilitant, en certa mesura, l'inici en el joc dels ciutadans.

A part del problema que representa la proliferació de cases d'apostes, cal afrontar l'enorme perill que suposen les apostes on-line. Els darrers anys han proliferat múltiples modalitats de joc on-line que permeten apostar fins i tot des del mòbil, posant les màximes facilitats al fet d'apostar. Aquestes noves formes de joc, a més a més, fan servir formes de publicitat especialment agressives, utilitzant la imatge de persones famoses, sovint esportistes d'èxit.

Les dades del darrer informe de la *Dirección General de Ordenación del Juego*, dependent del Ministeri d'Hisenda, diuen que els 52 operadors que ofereixen apostes on-line tenen donats d'alta 1.394.787 jugadors actius (persones que han apostat l'últim mes), xifra que s'ha duplicat des del 2013. La proliferació d'aquestes noves modalitats d'apostes, entre altres problemes, està provocant un augment exponencial de problemes de ludopatia entre la gent jove. Així, a dia d'avui, quasi 3 de cada 10 persones que fan teràpia tenen entre 20 i 30 anys.

Més enllà, per tant, de les lleis estatals o autonòmiques entenem que els ajuntaments, com administració pública més propera al ciutadà i coneixedora de primera mà de la realitat del seu territori, han de jugar un paper fonamental a l'hora d'afrontar el trastorn de joc des dels seus diferents vessants: regulació, conscienciació, control, detecció, etc.

És per tot això que proposem al Ple Municipal de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès que subscrigui els següents:

ACORDS

1. Dur a terme les modificacions precises en la normativa sobre planificació urbanística a fi de prohibir l'obertura de cases d'apostes i joc en les proximitats de centres escolars, instituts, centres juvenils, zones esportives i edificis públics amb alt trànsit de menors d'edat.
2. Desenvolupar, des de l'ajuntament de Sant Cugat del Vallès, campanyes de conscienciació per als progenitors i els menors d'edat sobre els riscos que comporta el joc i les altes xifres de ludopatia que s'estan registrant entre els joves. Caldrà destacar especialment el joc online i el mal ús que es fa de les pantalles, seguint els objectius que es recullen en l'actualització del Pla de Drogues.

3. Col·laborar, al costat de la resta de Cossos i Forces de Seguretat, en la inspecció del funcionament d'aquestes cases de joc i apostes, a fi de supervisar el correcte funcionament dels mecanismes d'identificació de jugadors i poder detectar possibles menors d'edat que puguin haver accedit a aquests establiments.
4. Incorporar l'atenció i detecció de ludopaties entre joves i adolescents a la cartera d'assessoraments de la Oh!ficina jove a demanda i de forma personalitzada als joves que s'hi adrecen i també a les visites i tallers que fan als instituts, elaborant material propi informatiu sobre els perills del joc online.

novembre de 2018